

gaaende Landsthingskredsens Fordeling eller rettere Landsthingsmændenes Fordeling til Landsthingskredse, saaledes at hver Landsthingskreds kom til at vælge 5 Landsthingsmænd, da er jeg ganske vist enig i, at det vilde være det Æsteligste og tillige det Correcteste efter Grundlovens Bestemmelse, hvorefter Valgene jo ere fordeelte omtrent saaledes, at de Høistbestedes Klasse kan sætte $\frac{2}{5}$, Sognemændenes Klasse $\frac{2}{5}$, og Kjøbstæderne $\frac{1}{5}$ af Valgene igjennem; men jeg troer rigtignok, at det vilde have meget stor Vanskelighed at gennemføre dette Forslag paa Grund af, at vort Land for en stor Deel bestaaer af Der, og det jo vilde være i høi Grad ubevoemt at indtage Dele af Landet, som ikke høre til en D, under den Landsthingskreds, som Den udgjør; dette vilde jo navnlig gjælde med Hensyn til de sjællandske og fynske Landsthingskredse. I Kjøbenhavn vælges 7, i Kjøbenhavns og Frederiksberg Amter 8, i Sorø og Præstø Amter 5, det er ialt 20, paa Bornholm 1 og i Maribo Amt 3, altsaa i det Hele 24 for Verne. I dette Tal gaaer 5 jo ikke op, og saaledes vilde det ikke vel være muligt at gennemføre dette Forslag, undtagen ved at forøge Landsthingsmændenes Tal, hvilket jo grundlovs-mæssig ikke kan skee. I Sjælland, hvor der vælges 22 Landsthingsmænd, vil denne Ordning heller ikke kunde gennemføres, undtagen for de 3 nordligste Kredse i Sjælland, nemlig 7de, 8de og 9de, der tilsammen vælge 15. I disse 3 Kredse kunde der ganske vist skee en Omdeling, saaledes at enhver af Kredsene kunde vælge 5, men over det Hele vilde vistnok en saadan Ordning ikke kunne gennemføres.

I § 14 er der optaget den Bestemmelse, som findes i Instructionen, og som afgjør Spørgsmaalet om, hvorvidt Indtægten for Dieblirket kan komme i Betragtning i Kjøbstæderne, hvor der ikke er nogen egentlig Indtægtsstat. Det er afgjort saaledes, at, saalænge der ikke er en officielt opgiven eller ansat aarlig Indtægt, kan Skattebyernes Skatteindtægt ikke komme i Betragtning, saa at altsaa Valgrets-betingelsen i Kjøbstæderne alene kan fyldestgøres ved et Skattebidrag af 75 Rd. Derved indskrænkes nu de Høistbestedes Klasse, som vælger Halvdelen af Valgmændene,

i en overordentlig Grad. Saaledes som Forholdet er i flere Kjøbstæder, med hvilke jeg har haft Leilighed til at gjøre mig bekendt, udgjør deres Tal, som have Valgret i de Høistbestedes Klasse ved Valgmandsvalget, omtrent 10 pCt. af det hele Valgerantal, imedens man, naar man lod de 1000 Rd.s Skatteindtægt komme med i Betragtning, vilde komme til omtrent 20 pCt.; da den samlede Vælgerklasse og de Høistbestedes Vælgerklasse skulle vælge ligemange Valgmænd, forekommer det mig dog at være et overmaade ringe Antal Vælgere i den ene Klasse, naar de kun udgjøre 10 pCt. af det hele Antal, og denne Ulighed vilde jo paa denne Maade betydelig formindstes. Det forekommer mig altsaa ønskeligt, at man ikke oppebier det Tidspunkt, da en Indtægtsstat bliver paalagt, men at man lader affatte Valglisten over dem, der til Formue- og Leilighedsstaten ere ansatte til en saadan Skatteindtægt. Formue- og Leilighedsstaten er jo i den Henseende, hvorpaa det her kommer an, saaledes som den praktisk paalignes, ikke meget forskjellig fra en Indtægtsstat. Det er gjentagende indskræppet fra Indenrigsministeriets Side, at Vigningscommissionen ved Ansættelsen af Formue- og Leilighedsstaten skal danne sig et Begreb om, hvad Vedkommendes Indtægt er; den skal derpaa fradrage, hvad der skal fradrages, efter Leilighedsmomenterne, og derefter ansætte Skatteindtægten; endskjøndt altsaa Selvangivelse er saagodtsom ubekendt i Kjøbstæderne, og endskjøndt man ikke gaaer frem paa nogen egentlig inquisitorisk Maade for at skaffe sig Kundskab om Folks virkelige Indtægt, begrundes Vigningen dog paa et Skjøn over Vedkommendes Skatteindtægt. Der vil altsaa i praktisk Henseende ikke være nogen særdeles Forskjel paa enten at tage den i Udcastet omhandlede Skatteindtægt eller at lade Vigningscommissionen opgive, hvad der efter Formue- og Leilighedsvigningen er den Indtægt, hvortil den Vedkommende er ansat, og saa lægge den til Grund som Valgrets-betingelse; man behøver derfor, saavidt jeg skjønner, ikke at oppebie det Tidspunkt, da en Indtægtsstat bliver paalagt Kjøbstæderne. Som det vist vil erkjendes, er det ikke noget ganske Uvigtigt, om man gennemfører Bestemmelsen i Grundloven om, at